

Geloofs-leven

Gaan voor Go(u)d

Groiegroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2003/2004, nr. 8

Bijbelstudie: Hebreëen 12: 1-17

Doel van dit gesprekspapier

In aansluiting op de week van gebed nadenken over onze toewijding aan God.

Ontmoeting met elkaar

- ☛ Op welke manier ben jij betrokken geweest bij de week van gebed?
- ☛ Wat sprak je aan? Probeer eens duidelijk te maken waarom dit je raakte!
- ☛ Welke betekenis heeft zo'n week van gebed volgens jou?

Inleiding

Het thema van de week van gebed was "Gaan voor Go(u)d". De Bijbel gebruikt op meerdere plaatsen het beeld van sporters die ervoor gaan om de eerste plaats te behalen. Daar hebben die sporters vaak enorm veel voor over. Hun hele leven staat in het teken van het doel dat ze nastreven. Zo kunnen mensen op allerlei gebieden jagen naar "goud", eer, macht, genot etc. etc.

Dat stelt ons voor de vraag: Waar is mijn leven op gericht?

Ga je voor goud of ga je voor God? Of ga je misschien nergens voor.....

Bezinning vanuit de Bijbel

📖 Lezen: Hebreëen 12: 1

1. Hier wordt het beeld van het stadion gebruikt. Op de tribunes zitten de supporters. Deze mensen worden aangeduid met het beeld van een wolk: daarin klinken de begrippen "aaneengeslotenheid" en "bescherming" door. Er zijn mensen die achter je staan en je aanmoedigen. We moeten daarbij denken aan geloofshelden die door hun daden of door hun bloed getuigenis hebben afgelegd van de kracht van het geloof en van Gods trouw. Het gaat o.a. om de geloofsgetuigen uit hoofdstuk 11.
*In de oude kerk hadden de geschiedenissen van "heiligen en martelaren" grote betekenis. Ze inspireerden velen om met grotere inzet en volharding Jezus te volgen.
Welke waarde hebben levensgeschiedenissen van "voorbeeldige christenen" voor jou?
Heb jij iemand waar jij je "aan optrekt"? Wil je het vertellen?!*
2. De volgende woorden kunnen we het best vertalen als "Laten wij alle ballast, dat is: de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt, afleggen". De zonde afleggen als een hinderlijke last, die je doet struikelen, dat is simpel gezegd, maar hoe doe je dat in de praktijk? Kunnen we elkaar daarbij helpen? Zo ja, hoe?
3. Wat heeft het jou te zeggen dat het christelijke leven hier getekend wordt als "met volharding de wedloop lopen"? Ervaar jij dat zelf ook zo?
4. Michael Green schrijft in zijn boek "Na de Alphacursus" (niet alleen geschikt voor wie ervaring met Alpha heeft!) dat we in onze evangelisatiecontacten ook eerlijk moeten praten over "de kosten van de navolging". Jezus is niet allereerst Verlosser, maar Heer! Samengevat vraagt Hij van ons
-niet aan de zonde vasthouden (1 Johannes 3: 6)
-je eigen ik niet boven Hem stellen (Mattheüs 6: 24)
-geen geheim maken van je trouw aan Hem (Romeinen 10: 9-10)
Je kunt de vergelijking maken met een huwelijk. De kosten lijken enorm hoog als je erover nadenkt of je wilt trouwen of niet, maar als je eenmaal getrouwd bent blijken de kosten (in een goed huwelijk!) te verwaarlozen in vergelijking met de vreugde van het samenzijn met degene die je lief hebt!
*-Hoe ervaar jij zelf "de kosten en de baten" van de navolging van Christus?
-Op welke manier praten wij daarover met medechristenen en buitenstaanders?*
In een uitzending van "Het elfde uur" vertelde ds. O. Bottenbley dat volgens hem daarin het "succes" van de enorme groei van zijn gemeente gezocht moest worden: mensen leren Christus kennen en zijn enthousiast over hun relatie met Hem.....
*-Wat zouden wij concreet kunnen doen om zelf meer enthousiast te worden over Christus?
-Wat zouden we kunnen doen om ons spreken over Hem in positieve zin te veranderen?*

 Lezen: Hebreëën 12: 2-3

5. Vers 2 is beter te lezen als: “de blik gericht op de Aanvoerder en Voleinder van het geloof, die liever dan de voor Hem liggende vreugde een kruis op Zich nam met verachting van de schande, en Zich ter rechterzijde van de troon van God heeft neergezet. Het woord “aanvoerder” heeft steeds de betekenis van eerste in tijd of in rang. Hier betekent het dat Christus voor de mens een weg naar het ware leven heeft gebaad en deze weg eerst Zelf is gegaan. Hij is ook de “voleinder” die deze weg voor ons heeft doorgetrokken tot aan de troon van God. Christus zag voor ons af van zijn “vreugde”, dat is de hemelse heerlijkheid (vergelijk Filippenzen 2: 1-11) en nam het kruis op Zich. Hij heeft alles volbracht. Alle leed voor Hem is geleden. De Voleinder troont in heerlijkheid bij Zijn hemelse Vader. Zo is Hij het richtpunt voor ons die “de wedloop lopen”.

-Hoe functioneert dit richtpunt in jouw leven?

-Helpt het tegen “matheid van ziel”?

 Lezen: Hebreëën 12: 4-13

6. De christenen tot wie deze brief is gericht zijn in vroegere dagen van hun goederen beroofd en in de gevangenis geworpen, maar hun leven bleef tot dusver gespaard. Daarop volgen woorden, die het best als vraag geformuleerd kunnen worden: “Hebt gij de vermaning vergeten, die tot u als tot zonen spreekt...?” Zoals aardse vaders “tuchtigen” om hun kinderen op te voeden, zo doet de HERE dat ook. Die tuchtiging doet pijn en roept vragen op, maar bij deze Vader zit er volmaakte liefde en wijsheid achter.

We moeten oppassen om dit beeld te strak te willen invullen. Waar het om gaat is dat dwars door alle dingen heen, waaronder (ook) christenen te lijden hebben, God bezig is met onze “opvoeding”. Dat wil niet zeggen dat de HERE automatisch de bewerker van het kwaad is. Maar Hij doet alle dingen meewerken ten goede van Zijn kinderen (Romeinen 8: 28).

Let op: Het gaat er niet om dat wij “de opvoeding door Vader” gaan beoordelen. De spits ligt in de aansporing om vol te houden en de wedloop tot een goed einde te brengen. Er gebeuren allerlei dingen, waardoor wij “geblesseerd” raken, uit het lood geslagen, moe of bang. Zie bij de verzen 12-13 desgewenst Jesaja 35: 3-6; Job 4: 3-4; Zacharia 8: 13; Spreuken 4: 26. We mogen van Vader hulp en ondersteuning verwachten, Hij laat ons niet in de steek. Als we Zijn spoor gaan mogen we “genezing” verwachten....

-Welke dingen maken de “wedloop” voor jou zwaar: waardoor raak jij “geblesseerd”, moedeloos, bang.....?

-Hoe ga jij daarmee om?

-Wat doet de aansporing uit dit bijbelgedeelte je?

 Lezen: Hebreëën 12: 14

7. *Welke gedachten komen bij je op als je dit vers overdenkt?*

 Lezen: Hebreëën 12: 15-17

8. Drie gevaren worden genoemd:

-men kan “achtterraken op de genade van God”; bedoeld wordt dat men

God uit het oog kan verliezen; Je verliest het contact met de “kudde van de goede Herder” en de zegeningen daarvan; Het gevaar is groot dat je anderen in jouw verwarring meetrekt.

-men kan verbitterd raken en in opstand tegen God komen (beeld van een giftige plant, gedrag van Israël

uit de woestijntijd, zie Deuteronomium 29: 17); dit “besmet” ook anderen.

-men kan ook God en het goddelijke totaal minachten, zoals Esau (de Joodse traditie hield Esau voor een “ontuchtig” mens die “jaagt” (wedloop!) achter zijn passies; hier krijgt vooral zijn verachting van het eerstgeboorterecht aandacht; het zou kunnen zijn dat “hoereren” hier “ontrouw tegenover God” betekent, zoals wel vaker in de Bijbel).

Probeer deze drie gevaren te betrekken op onze tijd en onze gemeente. Wat zie je er nu van en wat zouden wij daaraan kunnen doen, hoe moeten we ermee omgaan?

Zingen

♫ Opwekking 46

Vader, ik aanbid U.

‘k Leg mijn leven voor U.

Halleluja.

Jezus, ik aanbid U.

‘k Leg mijn leven voor U.

Halleluja.

Heil’ge Geest ik aanbid U.

‘k Leg mijn leven voor U.

Halleluja.